

ભસ્કર ગાંધીનગર

પમરાટ

સમયની આંગળી પકડ, બહુ વિચાર ન કર મળ્યો છે ઢાળ તો રગડ, બહુ વિચાર ન કર

ભલેને ચોતરફ કીચડ, બહુ વિચાર ન કર કમળની જેમ તું ઉઘડ, બહુ વિચાર ન કર

ગળે ભરી ડૂમા તું ગીત ક્યાંથી ગાવાનો ? લે હિલકા મગાથી રડ, બહુ વિચાર ન કર

સતત નમીને ચાલવાની ટેવ છોડીને જરાક રાખ તું અકડ, બહુ વિચાર ન કર

-મયંક ઓઝા

પાયેથ

- રમેશ ૬૬૬૨

વહેતા રહેવાની વાત...

હયાતી એ પણ મોટી હેચાધારણ બની રહે છે. સતત ઘબકતા રહેવું એ જીવંત હોવાની નિશાની છે. અહીં મોટાભાગના લોકો ચીલાચાલુ અર્થમાં ઘબકતા હોય છે. કામ થઈ જવું એટલે અટકી જવું. આપણે જોઈએ છે કે આખું જગત પરિવર્તનશીલ છે. એમાં મહત્વનું કોઈ પરિબલ હોય તો એ સમય છે. જે માણસ સમયની આંગળી પકડી લે છે, એટલે કે ટાઈમ મની વેલ્યુ સમજે છે એ જ જગતને સાચી રીતે પારખી શકે છે. સમયની સાથે ચાલવામાં બહુ વિચાર કરવા જેવો હોતો નથી. આપણને જીવવા મળ્યું છે. એટલે કે એક ઢાળ મળ્યો છે. આપણી સફર કોઈ ઢોળાવ ઉપરથી નીચે સરી જતી નથી જેવી હોવી જોઈએ. આ ઢાળનો ઉપયોગ કરી વહેતા રહેવું એ જ શારણ છે. જીવન ચીને કા નામ એવું અમસ્તું નથી કહેવાયું.

ઘણા લોકો એવું માને છે કે સીધેસીધા ઢાળ ઉપરથી સરી જતા કોઈ ઝરણાની માફક વહેતા રહેવા રહેવું એ જ જિંદગી. એ એટલું આસાન નથી. આ ગણિત અટપડું હોય છે અહીં માર્ગમાં અનેક અંતરાયો કે વિઠાણો અને મુશ્કેલીઓ આપણી રાહ જોઈને ઉભાં હોય છે. જે ચોતરફ કિચડ પથરાયેલો હોય અને એમાં તમારે ચાલવાનું હોય તો ખરેખર એક પડકાર ઘટના હોય છે. કાદવળી ગંદી ભૂમિ ઉપર કમળ ઉગવું હોય છે. આપણે મુશ્કેલીઓ રૂપી કાદવળમાં કમળની માફક ટકી રહેવાનું હોય છે. એમાં બહુ ઝાઝો વિચાર કરી સમય વેડફવા જેવો હોતો નથી.

તમારે કોઈ ગીત ગાવું હોય કે કોઈ સંગીતની સુરાવલીઓ રેલાવવી હોય તો મુક્તપણે વિહરવાની ટેવ રાખવી પડે છે. ગળામાં હિલકાં ભર્યાં હોય અને એ રીતે જે તમે કશું ગાવાનો અભરપો રાખો તો એ મિથ્યા છે. હિલકાં વચ્ચે કે રડતાં રડતાં કોઈ ગીત ગાવા મળે તો ઝાઝો વિચાર કરવા જેવો હોતો નથી. આપણો મોટાભાગનો સમય કોઈપણ પ્રવૃત્તિ માટે કરવું કે ના કરવું ? એવી અસમજસમાં જ વ્યક્તિત્વ થતો રહે છે. એ વૃત્તિ આપણા વહેવાના જે સરળ રસ્તો છે એને અવરોધવાનું કામ કરે છે.

સમાધાનો અમુક હદ સુધી કરીએ એ ઇચ્છનીય છે. પરંતુ વાતવાતમાં કોમ્પ્રોમાઇઝ કરતો માણસ કોઈ રીતે વિશ્વાસનીય હોતો નથી. એને પોતાની જાત ઉપર જાણે વિશ્વાસ જ હોતો નથી. જે માણસ આત્મવિશ્વાસથી ભરપૂર છે એ હંમેશા ટકાર હોય છે. કોઈપણ પ્રકારની અડચણો સામે એ અકડમ બનીને ચાલતો રહે છે. વાતવાતમાં નમીને ચાલવાની ટેવ છોડી દેવા માટે કોઈ લાંબો વિચાર કરવાની જરૂર નથી. જગતમાં ખુમારી રાખનાર માણસો જ હંમેશા લોકપ્રિય થતા હોય છે. સમાધાનો કરીને સ્વાર્થ સાધતા માણસો મની કોઈ વિશ્વાસનીયતા હોતી નથી. કવિને વિચાર સામે વાંધો નથી. કેવળ વિચારતા રહીને અટકી જવાની વાત સામે એ સજાગ કરે છે. વહેતા રહેવાની વાત આત્મસાત કરવા જેવી છે.

શું લાગે છે...?!

ગુજરાતમાં માહોલ ચૂંટણીનો ચાલી રહ્યો છે. રાજકીય પક્ષો અને ચૂંટણી લડી રહેલા ઉમેદવારો એકબીજાને ભરી પીવા એડીચોટીનું જોર લગાડી રહ્યા છે. રાજકીય પક્ષોના નેતાઓ ચૂંટણી સભાઓ.. મિટિંગો.. મુલાકાતો.. મા ઓવરટાઈમ કરી રહ્યા છે. લગભગ પાંચ વર્ષે આવતી અને ક્યારેક એનાથી પણ વહેલી આવતી ચૂંટણી રાજનેતાઓ માટે ફાઈનલ એકઝમથી કમ નથી હોતી. આ પરીક્ષા પાસ કરવાની ચિંતા એક એકના કપાળે સાફ વાંચી શકાય એવા આ દિવસો છે. રાજકીય પાર્ટીઓ અને લોકો માટે સમહાઉ સજા લાગતો આ સમયગાળો પ્રજા માટે ઓલમોસ્ટ મજા છે. એય ને કિનારે બેસીને ઊંડા તળાવમાં લોકોને તરતા - ડૂબતાં કે તરવાની પ્રેક્ટિસ કરતાં લોકોને જોઈને આનંદ લેવાનો. પ્રજા બોલે તો મતદારો માટે આ ' એક ટિન કા સુલતાન ' જેવી ફિલિંગ છે. ભલભલા ચમરબંધીઓ આ દિવસોમાં મતદારોના પગમાં આળોટા હોય છે.. મતદારોને મનાવવા કાલાવાલા કરતાં હોય છે.. મતદારોને અવનવા વચનોની લહાણી કરતાં હોય છે. પણ થાય છે શું કે લગભગ દરેક વખતે મતદારોનું મન કળવું ઉમેદવાર માટે આકરું બની જતું હોય છે. ઊંટ કઈ બાજુ બેસે એનું આકલન સારી રીતે કરી શકે એ ચૂંટણીના ચોકડાં વ્યવસ્થિત ગોઠવી શકે અને એટલે જ આ આકલન - અનુમાન માટે આજકાલ અથવા એમ કહો ને કે ચૂંટણીના માહોલમાં જો કોઈ સૌથી વધુ ચલણમાં હોય તો એ છે ' શું લાગે છે ? '. કોઈપણ ને પાલી આટલું જ પૂછવાનું કે ' શું લાગે છે ? ' પછી જુઓ. રાજકીય વિશ્લેષકો એકબાજુ રહી જશે અને ફલાણી કે ટીકણી બેઠક પર કોઈ શુ કામ જીતશે કે કોણ શુ કામ હારશે એનું આખેઆખું વિવરણ તમારી સમજ હાજર...!

ગેમ જ છે. સી , ચૂંટણી હોય કે પરીક્ષા.. ક્રિકેટ મેચ હોય કે બીજું કાઈ.. એનું રિઝલ્ટ તો આવે ત્યારે જ સાચી ખબર પડે પણ એ પહેલા જેને કહે ને કે ગેમ ગેમ રમવાની વધુ મજા આવે. ઈન્સાનને અભિપ્રાયો આપવા ગમે છે. પેલું કહે છે ને કે ' પાંચ મા પૂછવું ' જો કે આ કેસમાં પાંચમા તો નહીં પણ કોઈ ' શું લાગે છે ? ' એમ પૂછે એટલું પણ કાફી હોય છે અભિપ્રાયની ફેકાફેકી માટે...!!! હું ને તમે બધા જ દરેક ચીજ , વ્યક્તિ કે સંજોગો માટે બુદ્ધનો એક અલગ અને આગવો અભિપ્રાય ધરાવીએ છીએ બસ ખાલી રાહ જ જોતાં હોઈએ છીએ કે કોઈ આયે ચોર પૂછે કી ' શું લાગે છે ? '...!!!! અત્યારે તો માહોલ એવો છે કે દર એક વ્યક્તિ મહાન અભિપ્રાયકાર છે , પછી ચાહે એ કે. એલ. રાહુલના ફોર્મ વિષે હોય કે બોલિવુડ ફિલ્મો હીટ કરવા શું કરવું જોઈએ એ બાબતે હોય...!!! સલમાન પૂછે કે ના પૂછ.. રોહિત ને ખબર હોય કે ના હોય.. મોટીસાહેબ ને જરૂર હોય કે ના હોય.. પણ મારા ને તમારા અભિપ્રાયો અવિરત.. સતત ફેકાતા રહેતા હોય છે. આપણે શું છે ઉત્સુક પ્રજા છીએ. ઉત્સુકતા આપણાં જીવનમાં છે અને એના જવાબો આપણા શર્ટના મિસ્સામાં...!!!! અને એ ઉત્સુકતાનો આવીર્ભાવ આપણે ' શું લાગે છે ? ' વડે કરતાં હોઈએ છીએ. હવે તો શું છે કે સોનોગ્રાફી વર્જિત છે એટલે બેબી કે બાબો એ જાણવા માટે તો બચ્ચાના જન્મ સુધી રાહ જોવી પડે છે એટલે ઘરડાઓથી લઈને લાગતાવળગતા બધા પેલી બાપડીને પૂછવા જ કરે કે ' શું લાગે છે ? ' કુટુંબીજનો આના જવાબમાં શાસ્ત્રીય ચર્ચાઓ પણ કરે અને ગર્ભવતીની શારીરિક અને માનસિક સ્થિતિને આધારે આકલન કે

આંપીનીયન આપે. આ તો ગંભીર વાત થઈ પણ ઘણા તો લગના જમણવારમાં જતાં જતાં પણ બીજા હારે આંપીનીયન ગેમ રમી લે ' શું લાગે છે ? ' જમવામાં મેકસીકન હશે કે નહીં ? !!!! અને પાર્ટી પ્લોટ પહોંચતા સુધીમાં હશે તો કેમ હશે અને નહીં હોય તો કેમ નહીં એના અભિપ્રાયો તરતા મૂકી પણ દે...!!!

ના મુન્ના ના.. અભિપ્રાય આપવો એ કાઈ મોટી ટેવ નથી પણ કોઈ ' શું લાગે છે ? ' પૂછે એની જ રાહ જોતાં લોકોના મોઢેથી વશૂટતા અભિપ્રાયો ની વાત જ અલગ છે. મને ને તમને અભિપ્રાય લેવો ગમે એમ આપવો પણ ગમે જ કે નહીં...? ' શું લાગે છે ? ' નો જવાબ ' મને લાગે છે કે.. ' અથવા ' હું માનું છું કે.. ' જેવા બે બાજુ ઢળી શકતા વાક્યોથી થતો હોય છે. મુદ્દાસર અને દલીલો સાથે અપાતાં ' શું લાગે છે ? ' ના જવાબો સાંભળવા ગમે પણ મોટેભાગે ' હું જ સાચો ' આવી માનસિકતા સાથે થતી દલીલો મહદઅંશે કોઈ નિષ્કર્ષ વગર પૂરી થઈ જતી હોય છે. ઘણા આના જવાબો એકતરફી તો ઘણા માહોલ જોઈને એ મુજબ આપતા હોય છે. આ

' શું લાગે છે ? ' ના જવાબે જકકી કે એકતરફી જવાબો મળે ત્યારે સામેવાળું જો એને પચાવી ના શકે તો ઝગડો નક્કી...!!!! આજકાલ પાનના ગલ્લાનું સ્થાન સોશિયલ મીડિયાએ લઈ લીધું છે એટલે સ્ટેટ્સ કે પોસ્ટના નામે ' શું લાગે છે ? ' પૂછાયા જ કરે છે અને ધર્મ હોય કે રમત.. પોલિટીક્સ હોય કે રિવેશન્સ આખેઆખી જમાતો સોશિયલ મીડિયા પર પોતાનો અમૂલ્ય અને કીમતી આંપીનીયન ફેક્ટી જ રહેતી હોય છે. સ્વચ્છ ચર્ચા અને આંપીનીયનને બહુ દૂરનું છેવું છે. ઘણીવાર તો એમ લાગે કે આ ' શું લાગે છે ? ' એ પણ એક પ્રકારનો સહી જ છે...!!!! પેલામાં પણ અનુમાન જ મારવાનું હોય છે અને આમાં પણ એ જ...!!! પણ સાચું છે.. જસ્ટ ઈમેજિન છે ' શું લાગે છે ? ' એવો પ્રશ્ન જ અસ્તિત્વમાં ના હોતો બાપડા કેટલા બધાના અભિપ્રાયો - અનુમાનો - આકલનો ફેકવાના અરમાનો અધૂરા રહી જાત...!!! રહી જાત કે નહીં હેયય ???...!!!

વિસામો : 'અહિયાં રાજકારણ કે ક્રિકેટ ની ચર્ચા કરવી નહીં - એક પાનના ગલ્લે મારેલું બોડે...!!!! - akurjt@gmail.com

ચંદ્રભદ્રની ડાયરીનું એક પાનું..

ચંદ્રભદ્ર રવિવારની બપોરે જ્યારે બધા સરકારી અધિકારીઓ આખા અઠવાડિયાનો યાક ઉતારી રહ્યા છે ત્યારે પોતાની ડાયરી લઈને બેઠા છે. આ અઠવાડિયા દરમ્યાન ઘણા અધિકારીઓ કર્મચારીઓ મળ્યા તેનાથી ચંદ્રભદ્રનું અનુભવવિશ્વ સમૃદ્ધ થઈ ગયું છે. અકારણ જ ચંદ્રભદ્ર આ બાબતે સરકારી ઘણતા અનુભવી રહ્યા છે. ચંદ્રભદ્ર જે મહાનુભાવોને મળ્યા એનાથી એમના મગજના સૂક્ષ્મતમ ન્યુરોન્સમાં ધમાલ થાય છે, એમના મનમાં ધરતીકંપ પહેલા ધરતીના પેટાળમાં આવેલી મહાકાય પાટોમાં તરખાટ જન્મે એવો તરખાટ જન્મે છે. એમને એમ થાય છે કે એમનું આ મિશન આર્મસ્ટ્રોનગ કે કોલર્નસ કરતાં નાનો કે ઓછો નથી. એટલે એમણે એક કલાક સુધી ઘરની ધરી એ એ મહાપુરુષોનું સ્મરણ કર્યું જેના લીધે આ ગાંધીને નામે વિખ્યાત નગર એક વિશેષ સ્થાન ધરાવે છે. ચંદ્રભદ્ર ડાયરીમાં આ વ્યક્તિત્વનું શબ્દચિત્ર આંકે છે. આ રીતે.

શોધમાં ગુમશુમ રહેતા સરકારી ઉચ્ચ અધિકારીઓ રહેતા. એમની કઈવિદારકશક્તિને કારણે એ દિવસમાં પાંચ-સાત વાર કૃપાકાંક્ષી મુલાકાતીઓથી સભાન પામતા. અને એના બદલામાં મુલાકાતીઓ અડધી સરકારી આ પામી ઘણતા અનુભવતા.

અનુ વિદ્રોહવિશારદ વિચલિતચંદ્ર.. આ ભાઈનો લઘવવધર દેખાવ જોવા જેવો હતો. એ મોટા અધિકારી હોવા છતાં એમને એમ છે, હવું અને રહેશે કે દેશમાં અને ગુજરાતમાં લોકો મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે ના ચાલ્યા એના લીધે ઘણું નુકશાન થયું છે. જે કે એમને તો સનાતન ધર્મથી માંડીને મામલતદાના નિર્ણય સુધીની પરંપરાઓ સામે વાંધો છે. એ ઘણીવાર ગુજરાત અને ગુજરાતીઓ વિશે આરામથી અને લંબાણથી અને વિનાવિરોધે બોલી શકે છે. એમની બેફિકરાઈને લીધે ઘણા ભોળા ગુજરાતીઓ એમનામાં વિદ્રોહની વર્ધમાન વિદ્યાને નિહાળતા હતા.

ચત્રણ સ્વાભાવવ્ય વિક્ષિપચંદ્ર ... આ મહાનુભાવ ખુબ જ વળ્યાણી જેવા હતાકરકા દેખાતા હતા. એમને એમની જગાએ જોવા એ ઘણતાની ઢાણ બની રહેતી. એ કોઈ ફોરવર્ડ થયેલા મેસેજ જેવા હતા. એમનું વિક્ષિપ મન એમની વિદ્યા મહત્વાકાંક્ષાઓને અભિવ્યક્ત કરવામાં અધુરું રહેતું. જાતે જ બધે પહોંચી જઈને વળના પવનનો એ પરિચય આપતા. પુણ્યા વિના અભિપ્રાય આપવાનો એમનો અધિકાર એ સર્વ સભાઓમાં, બેઠકોમાં, પાનને ગલ્લે અને ચાની કીટલીએ અનામત રાખતા.

ચત્રણ નકારશિરોમણિ નરાર્થચંદ્ર.. આ મહાશયને કોઈ વાતે હા પડાવવી ખુબ જ અઘરી હોય છે. એમનામાં ' હું-જ-સાચો ' નામનો વાયરસ એકએક માંસપેશીઓ સુધી પહોંચી ગયો છે. એ ઘેર આવે તો પત્નીએ પીરસેલા ભોજન માટે પણ ના પાડી શકતા. અને ત્યારબાદ ખુબ જ ચતુર ગુજરાતી નારીની જેમ એમના પત્ની એમણે શા માટે ભોજન ગ્રહણ કરવું જોઈએ એનો વિચાર ' કીફેન્સ ' રજૂ કરતા. જેમ કે, ' હે આર્થુખત, તમે જે સરકારી સેવા માટે ગયા હતા તે અતિ પરિશ્રમશીલ અને તમારા સ્વાધ્યાયને અસર પહોંચાડનાર પરિશ્રમ હતો તેથી તમારી વપરાયેલી કેલેરીની શરીરમાં ખોટ ઉભી થઈ છે. વળી, અમે અજ્ઞાનવશ આ રસોઈ તૈયાર કરવામાં ઘણું માતબર રોકાણ કરી દીધું છે હવે તમે

હમજયા મારા ભે ! ભાગ્યેશ જહા

તમારી 'ના'ને વળગી રહેશો તો અનર્થ સર્જશે. ત્રીજું આવતીકાલે આપણે ખુબજ અચલેટીકસમાં ભાગ લેવા જનાર છે અને એ વખતે આપણે પેવેલિંગમાં બેઠા હોઈએ તો બુમાબુમ કરવા માટે ખુબ જ એનર્જીની જરૂર હોઈએ. આ માટે આજે રાત્રે વધારે કેલેરી તમારી શારીરિક સીસ્ટમમાં દાખલ કરી દઈશું તો જ કાલે તમે તમારો પિતૃપ્રેમ વ્યક્ત કરી શકશો.

ચાંચું મહાગુણિકા દલીલેશ્વરી.. આ બહેનને એમ થઈ ગયું છે કે ગુજરાતની નારીરલોના લાંબા ઇતિહાસમાં એક સોનેરી પ્રકરણ ઉમેરવા માટે એમનો જન્મ થયો છે. એ માનતા હતા કે જે છોકરીઓ ડોક્ટર બની ગયી, જે છોકરીઓ ઍજિનીયર જેવા પુરુષપ્રધાન વ્યવસાયમાં ઘુસી ગઈ, જે છોકરીઓ વિદેશ ચાલી ગઈ, એ બધા સિવાય એક પોતે જ છે જે ગુજરાતી અસ્મિતાને ઓળખે છે અથવા બનાવવવાના પરિશ્રમમાં રોકાઈ છે. એમની પાસે સાચુ સામે દલીલો કર્યાનો અદબક અનુભવ હોવાથી ઓફિસમાં એ કોષણ બાબતે પોતે સાચા છે એ સાબિત કરવા દલીલો કરી શકે છે, જે સાહેબ કડક હોય તો એમને બીજાવાવવાની અનક ' ટેકનીક ' એમને આવડે છે. વળી, ક્યારે આપણમાં બ્રહ્માસ્ત્ર જેવા આંસુઓ વહાવા એ પણ એમને ખબર છે....

રાત્રે ચંદ્રભદ્ર આ પાંચ મહાન હસ્તિઓની અતિઅલ્પ વિગતો નીંદીને ઉઠી ગયા એમને થયું કે મારા સંતાનોને અને મારા સુજ્ઞ યાદકોને આ લોકો વિશે પુરું જ્ઞાન નહીં મળે તો શું થશે...મારી ગાંધીનગરની યાત્રા દરમ્યાન જ આ પાંચમુતિઓને વધું વિગતે મળી શકશે તો ઘણતા વધી જવાની અપાર શક્યતા છે. ચંદ્રભદ્ર મનોમન ઇશ્વરનો આ વિવિધરંગી સૃષ્ટિ રચવા બદલ આભાર માનતાં માનતાં ઉઠી ગયા...

વો આસમાં ઝુક રહ્યા હૈ... જમીન પર... યે મિલન હમને દેખા યહી પર...

લાગણી અને સંબંધોની આંટીઘૂંટીઓ ક્યારેય સીધી સરળ નથી હોતી. કોઈ વ્યક્તિ એક સીધી લીટીમાં તેને વ્યાખ્યાયિત ન કરી શકે. તેનાં થોડાંક નિયમો અને સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને જીવે ન શકે. દરેક વ્યક્તિને નવી જ ચેલેન્જ, નવાં જ પડકારો અને નવાં જ કોચડાઓ કુદરત હંમેશા આપતી જ રહે છે. જે એકબીજાથી તદ્દન ભિન્ન જ હોય છે. માટે એકનું સમીકરણ બીજાને લાગુ કરવાયે ન પડી શકે. પૈસા, યેલવ ,જાહોજલાલી ક્ષણિક આનંદ ને સુખ આપી શકે. ચિરંજીવી પ્રસન્નતા તો સંવેદના, લાગણી, હુક એ બધાં ભાવમાંથી જ આવે છે. તે માટે ઈર્ષા, હેમભાવ, કપટ, ઇતરપિંડી ,જુદું બોલવું વગેરે જાતને અરજ આત્માને કલુષિત કરતાં અને તેના પર બાહ્ય આવરણ બનાવી ભીતરનો અજવાસને બહાર કમળમાં રોકતા પરિબળોથી દૂર રહેવું પડે. ચોખ્ખા મનથી જીવવું પડે. ડ્રાન્સપરન્સીથી સંબંધોને નિભાવવા પડે. નિરવાર્યપણે આત્મીયતાથી દરેક મનેખ સાથે વર્તવાનું વ્યક્તિત્વ કેળવવું પડે. જીવનમાં ચાલતા અને અનુભવતા કાવા દાવાઓ વચ્ચે પોતાનાં વ્યક્તિત્વને નિર્લેપ રાખી જીવવું એ વરસાદમાં

અંતરમનનો રેનકોટ પહેરીને જાતને દુર્ગુણોથી અલિપ રાખી નિર્મળ મન, આત્માને જાળવી રાખવાં જેવું થાય છે. આખાએ આખા જીવનને તરબોળ કરતાં... મહાલાને જાણ, થોડું પહેચાન તું...!! તું તારામાં નિર્લેપ જીવે તેટલું સત્કર્મનુ ભાણુ તો બાંધ તું...!! દુ:ખ આપવું એ લેવું જ છે, એ પરવર્તનના નિયમને જાણ તું...!! સરળ બનવું છે સૌથી અઘરું, જાત સાથે પ્રમાણિકતા તેની છે શરત. "હું" પણાનો ભાવ કાઢીને,તત્કાલા જીવી બતાવ તું...!! ધનવાન માગ નહીં, કર્મોની સમૃદ્ધિ સાચી કમાઈ બતાવ તું!! " જીવી નાખવું" અને "જીવી જવું" બંનેમાં ફરક છે. જીવનનો સાચો મર્મ અને હેતુ અકળ છે. જે જાણી શકે છે તે સાચું જીવી જાય છે. બાકી ગોળ વર્તણુ ફરીને પાછો જાય છે. જે એ ચક્રરમાંથી બહાર જ નથી નીકળી શકતો. શ્રીમદ ભગવત ગીતા ની એક અધ્યાય રોજ વાંચવો એટલે

જીવણના મર્મ સુધી પહોંચવા એક કગલું રોજ ભરવું. આનાથી વધુ શ્રેષ્ઠ દિવાદાંડી અને જીવનને એક દિશા અને સાચું ધ્યેય આપતી અને જીવનને સરળ બનાવવું હોકાચીન વિશ્વમાં બીજું કોઈ નથી. આજે જ્યારે આખી દુનિયા તેને ગૂઢ શક્તિને પીછાછીને તેનું મહત્વ સ્વીકાર્યું છે, ત્યારે આ તો આપણાં જ આગાહાનું મોતી છે ! આપણે બધા એક આભાસી વ્યસ્તતામાં જીવીએ છીએ. આપણને લાગે છે એટલા આપણે બીજી એચ્યુલી નથી હોતાં. આપણને સમયને મેનેજ અને પ્રોડક્ટિવ રીતે વાપરતા નથી આવડતું. સમયને સંભાળવાની અણઆવડત એટલે આભાસી વ્યસ્તતા. જો ખરેખર એટલું કહીએ છીએ, તેટલા વ્યસ્ત હોઈએ તો whatsapp, facebook, instagram જેવાં સોશિયલ

પમરાટ મિતલ પટેલ